

TOLKIEN NAP: A NAGY MÍTOSZTEREMTŐ

2020. február 1.

Írta: Juhász Brigitta

Az egész négy éve kezdődött: a Facebookon megláttam, hogy van egy esemény, ami Tolkienről szól. (Habár igazából úgy kezdődött, hogy elolvastam *A Gyűrűk Urát* és *A babót*.) Sokszor terveztem, hogy elmegyek az eseményre, de végül csak 2018-ban sikerült ott lennem, azóta viszont sosem hagyom ki. Van két kislányom, akiket már szintén megfertőztem a tolkien világgal, úgyhogy minden évben velük megyek, és imádjuk.

Hogy miért? Mert mindig szuper kedves, segítőkész és nyíltszívű emberekkel találkozunk. És ez csak egy a sok jó dolog közül. Mesélek az idei élményeinkről, hiszen ez nem volt olyan régen, még frissek az emlékek.

A megszokotthoz képest kicsit később, február elsején tartották az idei Tolkien Napot. Általában a Tolkien születésnapjához legközelebbi hétfőjére szervezik meg, ami január 3. Sajnos most csak ketten tudtunk menni a nagyobbik lányommal, a kisebbik az esemény napján belázasodott, pedig szegény nagyon készült a tünde hajfonásra. Így hát ketten indultunk el Mirussal. Leszálltunk a 9-es busz Raktár utcai megállójában, és már onnan láttuk a témának megfelelően kidekorált AKG-t, a Tolkien Nap helyszínét. A kapun beérve átvettük az előre megvásárolt belépőjegyeinket. Mint minden évben, most is vettem hozzá büféjegyeket, mivel a többórás ottlét alatt esélyes, hogy megéhezünk.

A ruhatár idén máshol kapott helyet, de talán jobb is volt így, mert a terem, ahol korábban volt, hasznosabb funkciót tudott betölteni. Miután nekivetköztünk, célirányosan elindultunk a shopba a korábban megrendelt termékekért. Minden évben elő lehet rendelni tolkien témájú pólókat, pulcsikat, tornazsákokat és szatyrokat, az egyéb relikviák mellett. Persze a helyszínen is kellett venni pár apróságot a lányoknak, az otthon maradt kisbetegnek is. Magamnak pólót és pulcsit szereztem be, amiket azóta már fel is avattam.

Mivel én gyerekekkel megyek, ezért egyelőre esélytelen, hogy bármilyen előadásba belehallgassak, viszont van egy csomó olyan program, amin közösen is részt tudunk venni. Ilyen például a szabadulószoba. Irtó nagy mázlink volt, mert nem regisztráltunk előre egyikbe sem, mert nem tudtam előre, hogy mikor érünk oda. Viszont pont volt két ember, akik nem jöttek el Fëanor

kincsházába, így mi ugrottunk be helyettük. Nekem ez volt idén a kedvencem, nagyon tetszett, és persze tök ügyesek is voltunk, hamar megfejtettük a feladványt. Mira nagyon nagy segítség volt annak ellenére, hogy ő volt az egyetlen gyerek a csapatban. Nagyon jó hangulatú volt a szoba, belecsöppentünk Tolkien varázslatos fantázia-világába. A hangulat mellett a rejtvények is szuperek voltak, úgyhogy mindenkinek tudom ajánlani, aki szereti az ilyesmit. A másik szoba, a Menekülés Moriából állítólag félelmetes volt. Sajnos azt nem tudtuk kipróbálni, de legalább marad valami jövőre is.

A másik nagy kedvenc a tünde hajfonás volt. Szerencsére nem volt nagy sor, mikor odaértünk, így Mira nyugodtan tudott választani, és természetesen csodaszép Arwen-hajfonata lett.

A társasjátékozást is kipróbáltuk, az is nagyon mókás volt. A címére már nem emlékszem, de egy hobbitot kellett megetetni benne, úgyhogy eléggé autentikus volt.

Fotó: Kostyál Zsigmond (Sú)

Nem is olyan könnyű a játék, mert folyamatosan változtatni kellett a korongok helyzetét, és mivel ez egy memóriajáték, hiába jegyeztük meg, mi hol van az elején, az állandó változtatás miatt a végére teljesen összekavarodtunk. Mindenesetre mi jót mulattunk.

Meglátogattuk a büfét is. Én nagyon bírom, hogy házi készítésű ételeket kínálnak, és a kávé is mindig szuper. Mirának nyilván a csokis süti volt a kedvence.

A kiállított tárgyakat, képeket is megnéztük. Nagyon tetszett a Tolkien életéről szóló szekció. Fotókkal volt illusztrálva, és érdekes információkat tudtam meg, ugyanakkor nem volt túl sok, így még

gyerekekkel is végig tudtam böngészni. Mivel én nem igazán olvastam még utána Tolkien életének, ezért nekem ez egy nagyon izgalmas része volt a napnak.

Amit a kisgyerekekkel érkezőknek ajánlok, az a gyerekszoba. Mindig van ott pár kedves segítő, akik játszanak, foglalkoznak a gyerekekkel. Vannak tematikus színezők és rejtvények, apróságoknak való játékok és társasjáték is. Szerintem ez egy nagyon szuper dolog, mert igény mindig van rá.

A nap végére azért elfáradtunk rendesen, a délutáni órákban mentünk haza. Nagyon jól éreztük magunkat, és ismét kellemes élményekkel, emlékekkel távoztunk.